

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r76851457,NAPIECEK-Leon.html>
18.04.2024, 13:48

NAPIECEK K Leon

Osoba

NAPIECEK Leon

Urodzony

1899

Zmarł

1975

Opis

- podporucznik Wojska Polskiego. Ur. 30.03.1899 w Rogoźnie Wlkp. w rodzinie Ignacego - właściciela przedsiębiorstwa budowlanego oraz Rozalii z Kabatów. Od 1913 r. pomagał ojcu w przedsiębiorstwie. 14 czerwca 1917 r. został powołany do niemieckiego 45 Pułku Piechoty i po przeszkoleniu rekruckim wysłany na front wschodni. W połowie 1918 r. skierowany na front zachodni. W listopadzie 1918 r. po przybyciu do garnizonu w Torgau został urlopowany.

1 stycznia 1919 r. wstąpił do 1 kompanii Rogozińskiej, walczył pod Chodzieżą (8 stycznia 1919 r.). 6 lutego dowództwo kompanii otrzymało rozkaz zajęcia Podstolic i Radwanek (k. Chodzieży). Wobec przewagi nieprzyjaciela

kompania wycofała się do Budzynia, gdzie została zaatakowana przez niemiecki samochód pancerny, który Napiecek zdobył z 16 powstańcami. Wyróżnił się on także w innych walkach na froncie północnym. 21 marca został kapralem. Jako podoficer służył w 4 Pułku Strzelców Wielkopolskich (późniejszym 58 Pułku Piechoty).

Walczył także na froncie litewsko-białoruskim i w wojnie 1920 r. 12 grudnia 1920 r. zatwierdzony został na podoficera zawodowego i 1 lutego 1921 r. mianowany starszym sierżantem. 11 grudnia 1926 r. zdał egzamin na chorążego. Na stopień chorążego awansowany został w 1938 r. 1 lipca 1939 r. z 58 Pułku Piechoty przeniesiony został do Poznańskiej Brygady Obrony Narodowej i w jej składzie walczył w bitwie nad Bzurą. Ranny 17 września, po podleczeniu uciekł ze szpitala w Rawie Mazowieckiej. Pod pseudonimem „Gordon” zaangażował się w pracy konspiracyjnej w Związku Walki Zbrojnej - Armii Krajowej. W 1945 r. po powrocie do Poznania podjął pracę na stanowisku komendanta Hufca Szkolnego Wychowania Fizycznego i Przynależenia Wojskowego przy Gimnazjum św. Jana Kantego.

W latach 1947-1950 był komendantem i instruktorem hufca „Służba Polsce”, następnie pracował w różnych przedsiębiorstwach w Poznaniu i Warszawie. W 1966 r. przeszedł na emeryturę. W 1971 r. mianowano go podporucznikiem. Zmarł w Poznaniu 3 listopada 1975 r. i tam został pochowany. Odznaczony był m.in. Orderem Virtuti Militari V kl., Medalem Niepodległości, Orderem Odrodzenia Polski V kl., Brązowym Krzyżem Zasługi, Wielkopolskim Krzyżem Powstańcym, medalami i odznakami. Zawarł związek małżeński i miał dwóch synów: Edmunda oraz Ludwika.

Bibliografia

B. Polak, Napiecek Leon (1899-1975), (w:)
Słownik biograficzny powstańców wielkopolskich
1918-1919, red. A. Czubiński, B. Polak, Poznań
2002, s. 246-247.

Autor wpisu

Michał Polak